

उपतिष्ठते यज्ञमानो नमोऽस्त्विति (१३.६-८) ॥६॥ पुरुषम् । उपविश्य
 पञ्चगृहीतं जुहोति पुरुषे कृणुष्व पात्र इति (१३.१-१३) प्रत्यृचं प्रतिदिशं परि-
 सर्पम् ॥७॥ उपवेशनग्रहणाच्च यज्ञमानो जुहोति । द्वादशाहे चैकः कर्ता । सं
 परिसृष्य-परिसृष्य गत्वा-गत्वा जुहोति । प्रत्येत्य दक्षिणतः ॥८॥ सं प्रथमं
 पश्चात्प्राञ्चुखः तत उत्तरतो दक्षिणामुखः ततः पुरस्तात्प्रत्यञ्चुखः ततः
 प्रत्यं यथागतं प्रत्यागत्यापरेण दक्षिणतो दक्षिणस्यां गत्वा तत्रोदञ्चुखो जुहोति ।
 पश्चात्प्रथमात्त्ये ॥९॥ सं प्रत्ये होमकर्मणी । पश्चात्प्राञ्चुखः । पुरुषमव-
 हायोरसास्पृष्टं बाह्वोः प्रापणान्ते लिखति ॥१०॥ स चायं यज्ञमानः पदार्थः
 प्रमाणत्वात् । सं उरसा अस्पृष्टं यथा स्यात्तथा पुरुषं दक्षिणोत्तरायतौ स्वौ बाहू
 प्रसारयति । लिखति चिह्नं करोति । तत्र सुगुपधानं प्राच्योः ॥११॥ तत्र
 परिलेखयोः सुचोरुपनम् प्रागग्रयोः । कार्मर्मयमीं दक्षिणतः पाणिमात्र-
 पुष्करां बाहुमात्रीम् पादमात्रीं वा सामर्थ्यात् घृतपूर्णामग्रेष्टेति (१३.१३) ॥१२॥
 पाणिंरामिति तन्मात्रं सुचः पुष्करमुक्तम् । बाहुमात्रीमिति परिमाणत्वात्सुचम्^{१)} ।
 पात्रो वा कुत एतत् आम्नानसार्थ्यात् पादमात्रीः प्रथं दध्यादिति (८.७.२.१७)
 यद्येवम् पादमात्रीमेव । तां च घृणामुपदधाति । एवमौडुम्बरीमुत्तरतो
 दधिपूर्णामिन्द्रस्य वेति (१३.१४-१५) ॥१३॥ सं एवमित्येवंविधां पादमात्रीम् ।
 तिरश्चाविके ॥१४॥ प्राच्यौ वेति विकल्पः । अर्धपद्ये चैते भवत इति सम्प्र-
 दायः । सं तिरश्च्यौ दक्षिणोत्तराग्रे । स्वयमातृष्णां पुरुषे शर्करां हिद्रां ध्रुवा-
 सीति (१३.१६-१७) ॥१५॥ स्वणामिष्टकां पुषे उपदधाति । सं शरां पाषाणमयीम् ।
 भूरित्येतस्याऽसाम गायति ॥१६॥ आलभ्य सप्तम्युपदेशात् । अन्यत्रापि
 व्याहृतिषु ॥१७॥ अतोऽन्यत्रापि स्वयमातृष्णासु व्यापु साम गायति (८.७.४.१) ।
 सं द्वितीयायां पञ्चम्यां च व्यापु यज्ञमानः स्वयमातृष्णामालभ्य गायति भुव इति
 द्वितीयायाम् स्वरिति पञ्चम्याम् । मूलाग्रवतीं दूर्वा तस्यां पुरस्ताद्भूमिप्राप्तां
 काण्डात्काण्डादिति (१३.२०) ॥१८॥ तस्यां स्वयमातृष्णायां यथा भवत्यर्धम् अर्धं
 च भूमौ तथोपधेया । सं तत्र उत्तरामुख उपविश्य पुरस्तात्स्वयमातृष्णातः पूर्व-

१) ? वाक्कुचं K.